

A Fővárosi Ítéltábla a Fecser és Póka Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Fecser Péter ügyvéd által képviselt felperesnek, a Balla, Kiss és Társa Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Balla Árpád Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2017. június 27. napján meghozott, P/III.P/101/P.25.278/2016/15. számú ítélete ellen, a felperes részéről 16., 19. és 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, az alperes által a felperesnek fizetendő tőkeösszeget 1.294.582 (egymillió-kétszázkilencvennégyezer-ötszáznyolcvankettő) forintra felemeli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.000 (harmincegyezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak külön felhívásra 137.100 (százharminchétezer-egyszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes segédmotoros-kerékpár vezetőjeként 2006. április 18-án idegen hibás közúti közlekedési balesetet szenvedett. A felperes a balesetben a jobb csípőízület törését, a jobb combcsont-fej törését, a bal oldali VII. és VIII. bordák törését szenvedte el. A felperes sérüléseit műtéttel gyógyították. A műtétek után a felperesnél idegkárosodás és a jobb oldali csípőízület töréséből degeneratív jellegű csontízületi megbetegedés alakult ki. Később a felperesnél csípőprotézis beültetésére került sor. A baleseti sérülések következményeként a felperes egészsége 40% mértékben károsodott, munkaképessége 50% mértékben csökkent. A felperes a baleset előtt kazánfűtő-vízszerelő munkakörben dolgozott a ... Kórházban. Ezt a munkakört a felgyógyulását követően nem tudta betölteni, ezért munkaviszonya 2008. december 27-én megszűnt. A 2009. márciustól 2011. júniusig a ... Kht. alkalmazásában állt, 2011. júniustól rokkantsági nyugellátásban részesül.

A felperes a balesettel okozati összefüggésben keletkezett kárai megtérítése iránt terjesztett elő keresetet. Keresete kiterjedt keresetveszteségének megtérítésére is. Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helytadó ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a 6.Pf.20.677/2016/4. számú részítéletével részben megváltoztatta, a keresetpótló járadékra vonatkozó rendelkezését pedig a perköltség és a kereseti illeték viselésére kiterjedően hatályon kívül helyezte, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a felperes keresetveszteség megtérítése és jövőben esedékessé váló járadék megfizetése iránti kereseti kérelmét a Ptk. 357. §-ában és az 1/2006. (V. 22.) PK véleményben foglaltaknak megfelelően bírálja el.

A felperes a megismételt eljárásban fenntartott keresetében keresetveszteség címén a 2009. márciustól 2011. júniusig elsődlegesen havi 142.767 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az volt az álláspontja, hogy a ... Kht-nál végzett munkája rendkívüli munkateljesítménynek minősül, ezért keresetveszteségének megállapításánál azt figyelmen kívül kell hagyni. Másodlagosan, ha a ... Kht-nál végzett rendkívüli munkateljesítménye nem vehető figyelembe, akkor 2.533.072 forint tőke és ezen összeg után 2011. június 1-jétől a kifizetésig a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. 2011. június 1-jétől 2011. december 31-ig havonta 17.676 forint, 2012-re havonta 27.178 forint, 2013-ra havonta 28.389 forint, 2014-re 24.774 forint, 2015-re 33.422 forint, 2016-ra havonta 39.190 forint, 2017. január 1-jétől havonta 81.384 forint, és ezen összegek után a keresetben megjelölt időpontoktól a kifizetésig a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felperesnek keresetveszteség címén kára keletkezett volna a balesettel okozati összefüggésben. Vitássá tette, hogy a felperes ... Kht-nál végzett munkája rendkívüli munkateljesítménynek minősülne. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a felperes ezt a körülményt nem bizonyította, a rendkívüli munkateljesítmény bizonyítása céljából előterjesztett indítványa pedig elkésett.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.075.224 forint tőkét, és ezen összeg után 2010. március 15-től a kifizetésig a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 166.033 forint perköltséget. A felperest 520.603 forint, az alperest 305.751 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte az államnak külön felhívásra. Ítéletének indokolása szerint a felperes elkésetten terjesztette elő a rendkívüli munkateljesítmény bizonyítására vonatkozó indítványát, ezért az nem volt teljesíthető. Bizonyítottság hiányában nem tekintette rendkívüli munkateljesítménynek a felperes ... Kht-nál végzett munkáját, és a jövedelemveszteség számítása során a felperes ... Kht-nál elért jövedelmét is figyelembe vette. A 'B' Kórház és 'C' Kórházak tájékoztatásában feltüntetett béradatok alapul vételével a Ptk. 356. § (2) bekezdése, 357. § (1) bekezdése és 1/2006. (V. 22.). PK vélemény alapján elvégzett számítás eredményeként a 2009. márciustól 2011. júniusig terjedő időre 1.075.224 forintban határozta meg a felperes keresetveszteségének összegét. A felperes baleset előtti egy évben elért átlagjövedelmének és 2011. júniustól folyósított nyugdíjának egybevetése alapján azt a következtetést vonta le, hogy a felperesnek 2011. júniustól nincs kimutatható keresetvesztesége.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása, keresetének teljesítése és az alperes másodfokú perköltségben marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a ... Kht-nál végzett munkája rendkívüli munkateljesítménynek minősül, ezért az ezzel elért jövedelme nem vehető figyelembe keresetveszteségének megállapítása során. Álláspontja szerint ez további bizonyítás nélkül, a rendelkezésre álló orvosi iratok, szakértői vélemények és tanúvallomások alapján is megállapítható. Hivatkozott arra, hogy a rendkívüli munkateljesítménnyel kapcsolatos álláspontját az alperes nem cáfolta, ezért ebben a körben nem terhelte bizonyítási kötelezettség. Állította, hogy a szakértői bizonyítás iránti indítványát előterjesztette, amikor az szükségessé vált, és azt az eljárás során végig fenntartotta. Kifejtette, hogy keresetveszteségének összege pontos és egzakt számításra alapul. Előadta, hogy a balesetet megelőző egy évben elért átlagjövedelme havonta 142.767 forint volt, és sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ennél alacsonyabb összeget vett figyelembe. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a baleset utáni

időszakra fokozatosan csökkenő jövedelemmel számolt, és nem adta indokát annak, hogy miért nem fogadta el a felperes által megjelölt összegeket.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló tényeket és bizonyítékokat helyesen mérlegelte, azokból helytálló következtetéseket vont le. Hivatkozott arra, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének az elsőfokú bíróság felhívása ellenére is csak kisebb részben és elkésetten tett eleget. Okfejtése szerint a felperes fellebbezésben tett állításai iratellenesek, mert az elsőfokú bíróság minden vonatkozásban megindokolta és számításokkal igazolta a döntését.

A felperes a fellebbezésében nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének az alperest fizetésre kötelező rendelkezését. Ez a rendelkezés fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedett, ezért a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú ítélet fellebbezett, keresetet elutasító rendelkezését bírálta felül.

A felperes fellebbezése kisebb részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a tényállásból levont jogi következtetéseivel, érdemi döntésével és a döntés ítéletben kifejtett indokaival azonban az ítéltábla csak részben értett egyet az alábbiak szerint:

A perbeli baleset bekövetkezésekor hatályos, a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 356. § (1) bekezdése szerint, akinek munkaképessége baleset folytán csökkent, csak akkor követelhet járadékot, ha a baleset utáni keresete (jövedelme) a baleset előtti keresetét - neki fel nem róható okból - nem éri el.

A Ptk. 357. § (1) bekezdése kimondja, hogy a balesetet szenvedett személy keresetveszteségét (jövedelemkiesését) általában a balesetet megelőző egy évben elért rendszeres kereset (jövedelem) havi átlaga alapján kell meghatározni. Ha az említett idő alatt a keresetben (jövedelemben) tartós jellegű változás állott be, csak a változás utáni kereset (jövedelem) átlagát lehet figyelembe venni.

A Ptk. 357. § (4) bekezdése értelmében a keresetveszteség (jövedelemkiesés) megállapításánál figyelembe kell venni azt a jövőbeli változást is, amelynek meghatározott időpontban való bekövetkezésével már előre teljes bizonyossággal lehet számolni.

Ezeknek a törvényi rendelkezéseknek az alapján az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperes jövedelemveszteség megtérítése iránti kereseti kérelmével kapcsolatban azt vizsgálta, hogy a felperes baleset után ténylegesen elért jövedelme hogyan viszonyul a baleset előtt elért jövedelméhez, illetve ahhoz a jövedelemhez, amelyet a felperes a baleset elmaradása esetén bizonyosan elért volna.

A Ptk. 356. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a járadék megállapításánál a balesetért felelős személy javára nem vehető figyelembe az a kereset (jövedelem), amelyet a balesetet szenvedett személy a balesetből eredő jelentős testi fogyatékosága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel ér el.

A perben a felek között vitás volt, hogy a felperes a balesetből eredő jelentős testi fogyatékosága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel érte-e el a ... Kht-nál megszerzett jövedelmét, ehhez

képest van-e az elért jövedelmének olyan része, amelyet a Ptk. 356. § (3) bekezdése alapján figyelmen kívül kell hagyni a felperest megillető jövedelempótló járadék összegének megállapítása során.

A felperes baleseti sérülésekre visszavezethető egészségkárosodása - a degeneratív jellegű csípőcsont-ízületi megbetegedés, amely protézis beültetését tette szükségessé - jelentős testi fogyatékoságnak minősül. Azt azonban, hogy a jelentős testi fogyatékosággal élő károsult által végzett munka mennyiben tekinthető rendkívüli munkateljesítménynek, nem csupán a baleseti munkaképesség csökkenés mértéke alapján kell megítélni, hanem mérlegelni kell azt is, hogy a károsult csökkent munkaképességéhez képest milyen mértékű többlet-erőkifejtés szükséges a tényleges, konkrét munkafadatainak ellátásához. A munkateljesítmény rendkívüli jellegének megítéléséhez szükséges többlet-erőkifejtés tényének és mértékének megállapítása orvosi szakkérdés, amit a bíróságnak orvosszakértői vélemény alapján kell elbírálnia. Az alperes a perben vitatta a felperes jövedelemvesztés megterítése iránti kereseti kérelmének jogalapját, külön vitássá tette, hogy a felperes rendkívüli munkateljesítménnyel érte el a ... Kht-nál megszerzett jövedelmét, a jövedelemvesztés megterítése iránti kereseti kérelem teljes elutasítását kérte. Ezért a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy rendkívüli munkateljesítménnyel tett szert a ... Kht-nál megszerzett jövedelmére. Ennek a kötelezettségének az elsőfokú bíróság felhívására, az elsőfokú bíróság által megszabott határidőn belül előterjesztett bizonyítási indítvánnyal kellett volna eleget tennie. Mivel a felperes az elsőfokú bíróság felhívása ellenére nem terjesztett elő a rendkívüli munkateljesítmény igazolása érdekében orvosszakértői vélemény beszerzésére irányuló bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság által megszabott határidőn belül, az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján megalapozottan mellőzte a szakértői bizonyítást, és megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy nem vehető figyelembe rendkívüli munkateljesítmény a felperes javára. Itt mutat rá az ítéletábra arra, hogy a károsult egész jövedelmének elérése nem lehet rendkívüli munkateljesítmény eredménye, mert a károsult konkrét munkafadatainak mindenképpen van olyan része, amit csökkent munkaképességével, számottevő többlet-erőkifejtés nélkül is el tud látni. Ha az egész jövedelem rendkívüli munkateljesítmény eredménye lenne, az azt jelentené, hogy a teljesen munkaképtelen személy végez munkát, ez azonban fogalmilag kizárt.

A Ptk. 357. § (1) bekezdése, 356. § (2) bekezdése és az 1/2006. (V. 22.) PK vélemény alapján a keresetvesztés összegét úgy kell kiszámolni, hogy a károsult baleset előtt elért, vagy a baleset elmaradása esetén bizonyosan elérhető bruttó jövedelmét csökkenteni kell a társadalombiztosítási járulékokkal, majd az így kapott összegből le kell vonni a károsult baleset után elért tényleges bruttó jövedelmének társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összegét, valamint a károsult részére folyósított társadalombiztosítási ellátások „bruttósított” - az ellátás mint nettó jövedelem alapján számított bruttó jövedelmet terhelő személyi jövedelemadóval megnövelt - összegét.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott számítási módszer csak részben felel meg a törvényben és a 1/2006. (V. 22.) PK véleményben meghatározott számítási módnak.

Ezen kívül az elsőfokú bíróság a felperes jövedelemvesztésének kiszámítása során nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes a baleset előtt folyamatosan éjszakai munkát végzett, ezért munkabérként nem csak a felperes korábbi munkáltatója által közölt alapbérben és keresetkiegészítésben, hanem éjszakai munkavégzésért járó pótlékban is részesült. Az éjszakai munkavégzés pótlékának mértéke mind a 2012. június 30-ig hatályos, a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 146. § (1) bekezdése, mind a 2012. július 1-jétől hatályos, a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (új Mt.) 142. §-a értelmében 15%. Az ítéletábra a

felperes jövedelemveszteségének számítása során ezt a 15% mértékű pótlékot is a felperes bizonyosan elérhető jövedelmeként vette figyelembe.

Az ítéletábra a felperes elérhető jövedelmének összegét a felperes korábbi munkáltatója jogutódjának alperes által nem vitatott kimutatása (25.278/2016/4.), a felperes ... Kht-nál ténylegesen elért jövedelmének összegét a periratokhoz csatolt, az alperes által nem vitatott fizetési jegyzékek (21.556/2010/74.), a felperes részére folyósított rokkantsági nyugdíj összegét pedig a felperes alperes által nem vitatott előadása (25.278/2016/7/F/1.) és az általa csatolt okiratok alapján állapította meg.

A társadalombiztosítási járulékok mértéke 2009-ben 17% volt. A felperes a 2009. március 1-jétől 2009. december 31-ig terjedő időszakban $10 \times 95.700 = 957.000$ forint alapbért, 143.550 forint pótlékot és $10 \times 11.419 = 114.190$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.214.740 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.008.234 forint. Ebben az időszakban a tényleges keresete bruttó 657.153 forint volt, ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 545.437 forint. A felperes keresetvesztesége 2009-ben $1.008.234 - 545.437 = 462.797$ forint.

A társadalombiztosítási járulékok mértéke 2010-ben szintén 17% volt. A felperes 2010-ben $12 \times 95.700 = 1.148.400$ forint alapbért, 172.260 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.457.688 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.209.881 forint. Ebben az időszakban a tényleges keresete bruttó 547.742 forint volt, ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 454.626 forint. A felperes keresetvesztesége 2010-ben $1.209.881 - 454.626 = 755.255$ forint.

2011-ben a társadalombiztosítási járulékok mértéke 17,5%, a személyi jövedelemadó 16% volt. A felperes 2011-ben $12 \times 95.700 = 1.148.400$ forint alapbért, 172.260 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, valamint 321.357 forint hűségjutalmat, összesen 1.779.045 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.467.712 forint. Ebben az időszakban a tényleges keresete bruttó 264.492 forint volt, ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 218.206 forint. A felperes 2011-ben $7 \times 135.070 = 945.490$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított” összege 1.172.976 forint. A keresetvesztesége 2011-ben $1.467.712 - 218.206 - 1.172.976 = 76.530$ forint.

2012-ben a társadalombiztosítási járulékok mértéke 18,5%, a személyi jövedelemadó 16% volt. A felperes 2012-ben $12 \times 108.000 = 1.296.000$ forint alapbért, 194.000 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.627.028 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.326.028 forint. A felperes ebben az évben $12 \times 143.000 = 1.716.000$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított” összege 2.135.176 forint. Mivel a felperes baleset utáni jövedelme meghaladta az elérhető jövedelmet, nem mutatható ki keresetveszteség.

2013-ban a társadalombiztosítási járulékok mértéke 18,5%, a személyi jövedelemadó 16% volt. A felperes 2013-ban $12 \times 114.000 = 1.368.000$ forint alapbért, 205.200 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.710.228 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.393.836 forint. A felperes ebben az évben $12 \times 150.440 = 1.805.280$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított”

összege 2.246.264 forint. Mivel a felperes baleset utáni jövedelme meghaladta az elérhető jövedelmet, nem mutatható ki keresetvesztéség.

2014-ben a társadalombiztosítási járulékok mértéke 18,5%, a személyi jövedelemadó 16% volt. A felperes 2014-ben $12 \times 118.000 = 1.416.000$ forint alapbért, 212.400 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.765.428 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.438.824 forint. A felperes ebben az évben $12 \times 154.055 = 1.848.660$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított” összege 2.300.241 forint. Mivel a felperes baleset utáni jövedelme meghaladta az elérhető jövedelmet, nem mutatható ki keresetvesztéség.

2015-ben a társadalombiztosítási járulékok mértéke 18,5%, a személyi jövedelemadó 16% volt. A felperes 2015-ben $12 \times 122.000 = 1.464.000$ forint alapbért, 219.600 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.820.628 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.483.812 forint. A felperes ebben az évben $12 \times 156.830 = 1.881.960$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított” összege 2.341.675 forint. Mivel a felperes baleset utáni jövedelme meghaladta az elérhető jövedelmet, nem mutatható ki keresetvesztéség.

2016-ban a társadalombiztosítási járulékok mértéke 18,5%, a személyi jövedelemadó 15% volt. A felperes 2016-ban $12 \times 129.000 = 1.548.000$ forint alapbért, 232.200 forint pótlékot és $12 \times 11.419 = 137.028$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.917.228 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 1.562.541 forint. A felperes ebben az évben $12 \times 161.040 = 1.932.480$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított” összege 2.368.378 forint. Mivel a felperes baleset utáni jövedelme meghaladta az elérhető jövedelmet, nem mutatható ki keresetvesztéség.

2017-ben a társadalombiztosítási járulékok mértéke 18,5%, a személyi jövedelemadó 15% volt. A felperes a 2017. január 1-jétől 2017. június 30-ig terjedő időszakban $6 \times 161.000 = 966.000$ forint alapbért, 144.900 forint pótlékot és $6 \times 11.419 = 68.514$ forint keresetkiegészítést, összesen 1.179.414 forint bruttó jövedelmet érhetett volna el. Ennek társadalombiztosítási járulékokkal csökkentett összege 961.222 forint. A felperes ebben az időszakban $6 \times 164.480 = 986.880$ forint rokkantsági nyugdíjban részesült, ennek „bruttósított” összege 1.209.484 forint. Mivel a felperes baleset utáni jövedelme meghaladta az elérhető jövedelmet, ebben az időszakban sem mutatható ki keresetvesztéség.

A felperes kimutatható keresetvesztése a 2009. március 1-jétől 2017. június 30-ig terjedő időszakban $462.797 + 755.255 + 76.530 = 1.294.582$ forint. Ezért az ítélet tábla az alperes által a felperesnek fizetendő keresetvesztés tőkeösszegét 1.294.582 forintra emelte fel. Figyelemmel arra, hogy a felperesnek 2012. január 1-je óta nincs kimutatható keresetvesztése, nem lehet alappal számítani a keresetvesztéséből eredő kár jövőbeni rendszeres felmerülésére. Ezért az ítélet tábla sem látott lehetőséget arra, hogy jövőben esedékessé váló jövedelempótló járadék megfizetésére kötelezze az alperest.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 263. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes által a felperesnek fizetendő tőkeösszeget 1.294.582 forintra felemelte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes fellebbezése a jövőben esedékessé váló járadék iránti követelés tekintetében sikertelen volt, a fellebbezés az elsőfokú bíróság téves számításának korrekciója folytán csak csekély mértékben vezetett eredményre. Erre figyelemmel az ítéletábla a másodfokú eljárásban teljes pervesztesnek tekintette a felperest, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt csökkentett mértékű ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Az ítéletábla az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2018. január 4.

Világhyéné dr. Böcskei Terézia s. k.
a tanács elnöke

dr. Lente Sándor s. k.
s. k.
előadó bíró

dr. Csóka István
bíró